

445. NEZDAR

827.

Z Buchlovic. Erb. I. 60

Sadi-la, sadi-la fi-a-len-ku v ro-li, jak ju na - sa-di-la, hned Bo-ha prosi-la, aby dal po - ho-dy.

Sadila, sadila
fialenku v roli,
jak ju nasadila,
hned Boha prosila,
aby dal pohody.

Dej, Bože, dyščíčka,
tichého větříčka,
[: aby se ujala :]
modrá fialečka.

Dyščíček nepršel,
fialenka zvadla,
možeš, milá, vědět,
že je láska malá.*)

*) Nepřišla vlažička,
jen malá rosíčka,

tož se neujala
modrá fialečka.

828.

Z Nedvědic

Dej, Bo - že, ou - ro - du na na - šu za - hra - du, na - se - la sem so - bě zá - hon ro -

zma - rý - nu, na - se - la sem so - bě zá - hon ro - zma - rý - nu.

Dej, Bože, ourodu
na našu zahradu,
[: nasela sem sobě
záhon rozmarýnu. :]

Zelený sem sela,
a modrý mně scházel,
že se můj syneček
za jinou procházel.

Procházel, procházel,
procházel se bude,
co mně Pan Bůh soudil,
šak mne to nemine.

446. MILÁ NAD RODINU

829.

Ž. P. r. II. 34. Luž. I. 74. 75. 107. Ol. 226. 495. Čel. II. 107. Zp. II. 13

Se-děl je-den vě-zeň sto-pa - de-sát ne-děl, a tak dlú-ho se - děl, ce-lý o - še - di-věl.

Seděl jeden vězeň
stopadesát neděl,
a tak dlouho seděl,
celý ošedivěl.

Můj tatičku starý,
vyplať mia z vězení,
z vězení těžkého,
zámku tureckého.

Druhý ráz zaplakal,
cedulenu napsal,
cedulenu napsal,
za mamičku poslal:

V jeho šedej hlavě
myši hnízda mají
a v jeho životě
žaby řehotají.

Pověz mi, synečku,
co od tebe ptají?
Sto rynských stříbrných,
ještě tolejš drobných.

Mamičko má milá,
pomož mně z vězenja,
z vězenja tuhého,
zámku tureckého.

První ráz zaplakal,
cedulenu napsal,
cedulenu napsal,
k otcovi ju poslal.

Synáčku můj milý,
než to od tebe dám,
než to od tebe dám,
radši ta tam nechám.

Synáčku můj milý,
co od tebe ptají?
Sto rynských stříbrných,
eště tolejš drobných.